

EFFE BOMEN

Dick de Jong

Maandelijks schrijf ik hier een korte inleiding. In Beknopt, de nieuwsbrief van Museum De Koperen Knop. Soms komt daar een reactie op. Meestal is dat een positieve. Een enkele keer ook een reactie waaruit blijkt dat het misschien anders, beter, had gekund. Veelal blijkt dan dat ik het anders heb bedoeld dan de lezer het heeft opgepakt. De lezer denkt er dan mogelijk iets achter, heet dat. Dan heb ik dus niet goed gecommuniceerd, want mijn bedoeling, dus hetgeen ik aan u 'kwijt wilde', is niet zo overgekomen als mijn bedoeling was.

Elke keer dat ik zo'n inleiding schrijf hik ik weer even tegen het onderwerp aan. Het onderwerp waar ik het met u als lezer even over wil hebben. Hoe begin ik. Met bewondering lees ik regelmatig de in mijn krant geschreven columns. Vaak bepaalt daar een nieuwsfeit het thema. Maar dat betreft een krant. Hier in Beknopt ligt dat anders, wat lastiger. Hoe schrijf je iets zonder beleerend over te komen. Iets waarin iedereen zich wel kan vinden.

Toen ik een kleine 40 jaar terug de schrijvers- en uitgeverwereld verkende en uiteindelijk aan het schrijven en uitgeven begon, heb ik me eerst goed in de materie verdiept. Zo kwam ik erachter dat je in zo'n inleidend stuk het beste een actueel onderwerp ter hand (lees: ter pen of pc) kunt nemen. En dat doe ik al jaren. Iets wat me kort daarvoor is opgevallen. Maar ik kan natuurlijk niet elke keer iets over de nu al maanden achtereen aanhoudende regen gaan schrijven, of over het feit dat nu in juni er nog zo weinig koeien buiten lopen. Of over het gemis aan de aan bij het museum betrokken personen gevraagde bijdragen. Er moet wel iets gebeurd zijn waarover geschreven kan worden. Iets dat een beetje interessant is. En ook dat kan door de lezer anders worden ervaren dan door de schrijver is bedoeld.

Ergens achter het museum, vooraan in de tuin, veel hout en roestig metaal... Aaneengeschakelde museumstukken.

TERUGKIJKEND...

OPENING PAPIER HIER Op zaterdag 25 mei 2024 vond de officiële opening van de zomerexpositie Papier Hier plaats. Een goed bezochte gezellige bijeenkomst, waarvan wij u met een aantal voor zichzelf sprekende foto's laten meegenieten.

SNIPPERDAG 8 juni 2024 was een dag vol activiteiten rondom de expositie, met de toepasselijke titel Snipperdag. Onderstaand een aantal foto's van activiteiten op die dag, waar zo'n 100 bezoekers op af waren gekomen.

PINTAR RAPIDO 22 juni 2024 staat te boek als de tweede culturele dag van Hardinxveld-Giessendam. De uitvoeringen en presentatie hiervan zijn gecentreerd op den Bogerd en de Nassaustraat. Ook Museum De Koperen Knop pikte een graantje mee en organiseerde weer een heuse Pintar Rapido. De foto's houdt u nog tegoed, maar we vermelden wel alvast een bijdrage van een van de deelnemers, die deze voorafgaan aan het schilderen toestuurde.

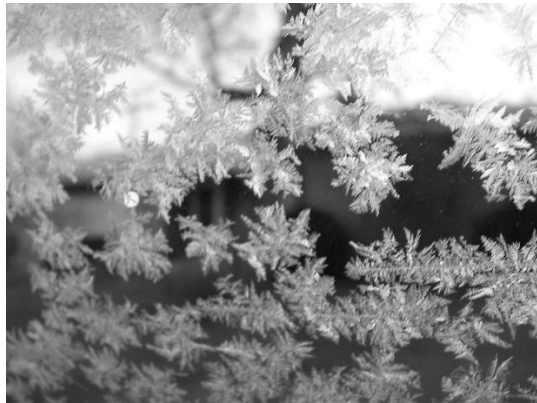
BIJ HISTORISCH SCHILDERSDOEK 'IN DE WINTERWOLKEN'

DOOR HERMA VISSER WEERSTRA

BIJ DE BOVEN-MERWEDE IN BOVEN-HARDINXVELD

Van 1949-1965 woonde ik in Boven-Hardinxveld. Samen met mijn broertje, 5 zusjes en ouders in een ruime gezellige, maar vochtige, oude pastorie. Met als verwarming een kolenfornuis in de woonkeuken, gietijzeren kolen/houtkachel in de woonkamer en elektrische kacheltjes beurtelings voor de studeerkamer en overige 5 kamers. Er was geen warmwaterleiding en gekookt werd er vooral op elektrische kookplaten. Bij koude temperaturen kregen we 's avonds voor het slapengaan een half uur een metalen, warme waterkruik in bed. Om huis was veel grind met een flink speel-gazon en tuinhuisje aan de voorzijde en achter huis een zandbak, kippenren met schuur, grasveld met houten 'klopstok' voor kleden, een fruitboomgaard, groentetuin en vierkante meter

tuintjes voor ieder tuinierend kind. Verderop een composthoop, inclusief egels en grote weiden met lange sloten. Ons huis, aan de Rivierdijk A 300, was toen aan twee naar achteren gebouwde, ruime woningen verbonden. Deze bestaan anno 2024 nog, maar hebben inmiddels een nieuw straatnr. 250 i.p.v. 299. Het pastorie-deel moest eind 60-jaren worden afgebroken, vanwege de aanleg van een afrit Rembrandtstraat op die plek, naar een nieuwe woonwijk. Mijn moeder, inmiddels weduwe, verhuisde toen met nog 6 thuiswonende kinderen naar Oosterhout-Noord Brabant.

IJSBLOEMEN IN DE SLAAPKAMER

Denkend aan die 16 jeugdijaren in Boven-Hardinxveld, herinner ik me uit die tijd 't meest de winterse sferen met sneeuw en ijs. Na het ontwaken sprong ik met mijn blote voeten naar een zacht konijnenvel op mijn koude slaapkamerzeil en blies dan mijn warme adem tegen het witte ijsbloemen-raam. Door die ontdooiing ontstond een kijkgat. Ik tuurde dan vol bewondering naar het dikke, ongerepte sneeuwpak op de voortuin, de struiken en het lange pad naar de hoge rivierdijk. Op 6 minuten afstand lopen was toen onze School met de Bijbel. Als we naar school gingen waren daar, als de sneeuw deels nog niet door papa weggeveegd was, herkenbare ochtendvoetstappen van de postbode en de melkboer-aan-huis. Zou deze sneeuw goed genoeg plakken om er een pop van te maken, was altijd de vraag. Onze school was toen dus dichtbij

Spannend ook om als schoolkind alleen of samen, naar beneden te roetsjen (kariotten) vanaf een hoge, vers besneeuwde of soms speggladde stoep. Als het alleen maar hard gevoren had was het komisch om verstijfde was aan de lijn te zien hangen. Op de sloot dichtbij huis schaatsten we dan liefst op glad 'dubbeltjes-ijs'. Ik leerde er schaatsen op Friese doorlopers die door papa met brede, feloranje gestreepte schaatsveters om mijn rubberen laarzen (dampen) vastgebonden werden. Dikke muts op, warme gebreide wanten en kousen onder een jersey lange broek aan, die later snel weer bij de gloeiende kolenkachel met houten rekje er omheen ontdooiden, terwijl mama warme thee met suiker en een biscuitje (kaakie) voor ons klaar had. 's Middags na schooltijd mochten we een poosje schaatsen, zodra het ijs op de sloot veilig genoeg en sneeuwvrij was en de zon nog niet onder ging. In de loop der jaren werd er in ons gezin onderling dan wel van schaatsgrootte en -soort gewisseld. Zo probeerde ik dan de 'schuitjes' van mijn oudere zusje. Wat later vond ik als puber het zwieren en achtjes draaien op moderne, eigen witte kunstschaatsen [à la Sjoukje Dijkstra] op ijsbaan 'de Putten' ook heel leuk om te doen. Een toppunt werd daar, met een vriendje als duwer, het wedstrijdrijngsteken-op-de schaats.

DICHTGEVROREN RIVIER

Uitzonderlijk was voor mij de winter van 1956 met een dichtgevroren rivier. Ijsbrekers met zwarte rookpluimen doorkleefden stroomopwaarts met vreemd kabaal de immens grote ijsvlakte van de Boven-Merwede aan de Werkendamse kant. Grote, dikke schotsen werden hierbij eerst richting de Nieuwe-Merwede en later zo veilig mogelijk begeleid naar de Beneden-Merwede. Sommige burens waagden, voordat de ijsbrekers kwamen, te voet een gedeeltelijke oversteek. Onze mama waarschuwde voor de hevige stroming er onder. Wat ieder jaar terugkwam was die geheimzinnige sfeer thuis rond om het verrassende Sinterklaasfeestijn in de eerste week van december. Regelmatig zetten we, al sinterklaasliedjes zingend, onze schoen-met-briefje of -tekening bij de kachel en zat er de volgende ochtend een vrolijk ogend suikerbeestje of met zilverpapier omgeven chocoladekikker in. Op 5 december werd dan, als het donker werd, aan de klingelende deurbel getrokken waardoor de spanning steeg. Groot pak bij de voordeur! Daarna werd om de beurt uit de juten zak of zinken wasteil een cadeautje met zelfgemaakte surprise of rijmpje gegrabbeld en de naam van de bestemming voorgelezen. Heel leuk en vaak ook plagerig. Met de kerstdagen werden er hulsttakjes uit eigen tuin aangebracht achter schilderijen op betengeld behang. En met wat conifeertakjes, plus echte kaarsjes in blikken knijphoudertjes, werden 'veilige' kerststukjes gemaakt. Wat was ik blij met ook een eigen houten paddenstoel kaarshouder. Toen een kaars bijna opgebrand was had ik blijkbaar toch niet goed opgelet omdat het gestippelde hout een schroeiplek vertoonde. Onze kerk was vlakbij en bij de kinderkerstmiddag kreeg ieder kind, naast een sinaasappel en warme chocoladedrank ook een boekje. Mijn favoriete exemplaar met aansprekende omslagtekening was "Voetstapjes in de sneeuw" van W.G. v.d. Hulst. IJverige, oude kosteres Neeltje woonde vlak achter de consistorie en maakte in de winter tijdig enkele warme kerkstoofjes klaar voor bejaarden. Een grote gietijzeren kolenkachel, die de in jassen geklede kerkgangers op afstand verwarmde, brandde lekker. Bij het zingen luisterde ik nogal eens naar de 'piepende ademhaling', de wind van het kerkorgel. Die leek wel verkouden ....

SCHRIKKELDAG

Ruim na kerst kwam 1x per 4 jaar die feestelijke uitschieter: weer echt jarig zijn op 29 februari. Met z'n allen kort naar de grote zolder waar 2 schommels, een rekstok en ringen hingen. Daarna beneden in de woonkamer spelletjes doen zoals geblinddoekt koekhappen vanaf een waslijn, stoelendans en kringspelletjes samen met een stuk of zes vriendinnetjes. In het laatste lagere schooljaar kwamen er ook enkele vriendjes bij. Lekker met elkaar smikkelen van mijn favoriete Arretje Nof-cake en dubbel glas ranja. En nog extra een smakelijke plak vanille eiercake, die mijn moeder met mij samen gemaakt had. Maar nu, inmiddels enkele maanden na mijn 19de echte verjaardag zonder sneeuw of ijs in 2024, heb ik bedacht om voor de Cultuurdag in de zomertijd, enigszins multimediaal wat van die winterse indrukken uit mijn jeugd vast te leggen. Voorbijrijvende herinneringen vat ik dan 'in de wolken bij de rivier' samen. Diverse kleuren kunnen daarbij verschillende stemmingen weergeven. Acrylverf met wat natuurlijk Merwedewater wil ik dan gaan gebruiken. Hopelijk maken deze 'hersensouvenirs' ook bij anderen allerlei vertellingen los zodat al verbindend een wederzijdse beleving kan ontstaan.

WATERMASSA EN KLOGGELUI

Bij goed weer kies ik voor een schilderplek in Boven-Hardinxveld boven op de Rivierdijk bij nummer 250, vanwaar ik vroeger vaak uitkeek over de rivier en waar we meer dan zeventig meter naar achter woonden (niet ver van de Riveer-pont die in mijn jonge jaren als stoompontje een stukje westelijker, tegen de Buurt aan lag). Veel indruk vanaf die plek maakte indertijd op mij ook de Watersnoodramp van 1953. Ik was toen bijna vijf jaar en stond daar veilig aan de hand van

mijn vader, net als veel burens naar die extreem hoge watermassa te kijken die tot aan 1 m onder de dijk stond. Mijn vader was predikant maar werkte op die rampzondag 1 februari, als 'verhuizer' van spullen van de begane grond de trap op, bij mensen aan de rivierkant. Dé uitkijkplek ook bij al die oudejaarsfeesten die ik me nog goed voor de geest kan halen. Verschrikkelijk vond ik de vroegtijdig knallende carbidbussen, maar het siervuurwerk van de volwassenen of de 'koudvuur-sterretjes' van de kinderen waren mooi met helder weer. Rond middernacht veel klokgelui rondom en langdurig scheepsgetoeter vanaf aangelegde schepen aan de verre rivieroverkant Werkendam, met ook nog dubbel vuurwerk vanwege dit overbuurdorp aan de Boven-Merwede. Schitterend om vanaf boven op de Rivierdijk te beleven. Compleet werd pas dit feest met schalen vol smakelijke, eigen gebakken rozijnen-oliebollen, al of niet met sukade, die we zelf mochten besneeuwen met poedersuiker.

IJSKRISTALLEN -tot slot-

De laatste jaren en na 13 verhuizingen ben ik op een andere manier dan in mijn jeugd met sneeuw en ijskristallen bezig gegaan. Zo schilderde ik eens een mobiel telefonerende engel omgeven door sneeuw, daarbij geïnspireerd door een beeldje op de kathedraal in den Bosch. Verder blijven ijskristallen me fascineren, ik 'spaar' ze en ik geniet van de vele info op Internet hierover. Blijkbaar is er in Boven-Hardinxveld de basis voor gelegd. Helaas onvermijdelijk geworden is tegenwoordig de confrontatie met de klimaatveranderingen. Want hoe zullen in de Alblasserwaard, in Nederland en Europa, de jaargetijden-van-de-toekomst eruitzien? Warmere winters, minder sneeuw- en ijspret, regenrijke lentes, hogere waterstanden?? Waar kunnen we dan mee in de wolken zijn?

Ik ben benieuwd hoe jij/u sneeuw of ijs waardeert en wat dit historische stukje of mijn creatieve werk 'In de Winterwolken' bij jou oproept. Reageren: hermaweerstra@hotmail.com

DANK

Dick de Jong

Nog even iets persoonlijks van mij. Zoals bekend is, heeft Alida Ambachtsheer op 1 jun i 2023 afscheid genomen van haar directiefunctie in het museum. Anderhalf jaar later dan ze eigenlijk bedoeld had, maar het bestuur heeft haar gevraagd langer te blijven. Op dat moment waren we bezig met een sollicitatieprocedure, maar er was nog niemand... Daarom heeft het bestuur mij gevraagd de functie als directeur a.i. te willen invullen. Na enige twijfel (als medeoprichter van het museum vond ik me daarvoor wel wat nauw bij het geheel betrokken), heb ik daarmee ingestemd. En zo heb ik van 1 juni 2023 tot 1 februari 2024 het museum als leidinggevende mogen dienen. Daarbij baseerde ik me op de in mijn werk opgedane ervaringen. En op de ervaringen als voorzitter van een aantal besturen in uiteenlopende maatschappelijke organisaties. Kennelijk is mijn werk ook positief ervaren door degenen die daadwerkelijk het museum die tijd in de lucht hebben gehouden. Bij mijn afscheid werd ik namelijk blij verrast met een cadeau van de gezamenlijke vrijwilligers. Die waren met de pet rondgegaan en hadden een mooi bedrag ingezameld. Dat werd mij samen met een fles uitstekende whisky overhandigd. De eerste week van juni dit jaar is dit bedrag besteed en hebben Alida en ik een paar heerlijke dagen in Friesland beleefd. We hebben genoten van de wijde weidsheid, een heerlijk hotel en drie dagen lang veel bezocht. We genoten van de Drentse en Friese wouden, zijn naar Leeuwarden en Harlingen geweest, hebben een mooie route gemaakt langs Friese havensteden en veel gezien onderweg. Ook heel fijn om daar weer koeien in de weilanden te zien, wat in onze woonomgeving door de aanhoudende regen nauwelijks mogelijk is. Kortom, het was heerlijk en vanaf deze plek nogmaals heel hartelijk dank. Een gebaar dat dezelfde mooie en warme uitstraling heeft als ons gezamenlijke museum.

PAPIERKNIPKUNST

KNIPKUNST Rond de expositie van dit moment wordt veel gepraat over papierknipkunst. Hoe kan het anders, bij een expositie die gaat over papierkunst. Onderstaand wat nadere informatie over deze kunstvorm en over een vereniging hiervan.

KNIPSELKUNST Dit is een kunstvorm waarvan de geschiedenis teruggaat tot in de derde eeuw voor Christus en die zijn wortels heeft in het oude China. Veel landen, ook China, hebben

Jannes Grootenhuis, Pinksterfeest, ± 1860

een eigen herkenbare stijl. De kunstvorm behoort niet enkel tot de volkskunst: ook bekende moderne kunstenaars zoals Matisse en Kara Walker hebben zich hiermee beziggehouden. Veel mensen kennen het silhouet als een vorm van papierknipkunst.

GESCHIEDENIS

In Nederland hebben ook Anna Maria van Schurman en Elisabeth Rijberg zich beziggehouden met knipselkunst. Werk van Schurmans hand is te bekijken in het Stedelijk museum 't Coopmanshuis in Franeker. De waarde van een knipselwerk in de 17^e eeuw was aanzienlijk. Zo betaalde keizer Leopold van Oostenrijk 4.000 gulden voor een knipselwerk van Johanna Koerten-Blok. Dit was een ongekend bedrag, vergeleken met de 1600 gulden die Rembrandt met moeite kreeg voor zijn schilderij de Nachtwacht. Ook Goethe en Schiller hebben meer dan eens een portret geknipt. Een historisch overzicht van Nederlandse papierknipkunstenaars vindt u in het Nederlands Knipperslexicon.

VERENIGING

Sinds 1983 heeft Nederland een Vereniging voor Papierknipkunst met een stabiel aantal leden van rond de 400. Deze vereniging organiseert elk voorjaar een landelijke contactdag in een ander deel van het land. Het blad dat de leden viermaal per jaar ontvangen heet Knip-Pers. In 2013 kreeg de vereniging het recht om het Unesco-logo te dragen, omdat papierknippen een ambacht is dat met meerdere ambachten geplaatst is op de Nationale Inventaris van Immaterieel Erfgoed.

MUSEA

Het Museum van Papierknipkunst bevindt zich in Westerbork. Daarnaast zijn er nog diverse kleine initiatieven van particulieren zoals in Baarn. Tot 2006 was er in Schoonhoven het Nederlands Museum voor Knipkunst, de collectie is overgenomen door het Westfries Museum in Hoorn.

Het Nederland Openluchtmuseum in Arnhem heeft de grootste collectie papierknipkunst van Nederland. In Vreden in Duitsland, over de grens bij Winterswijk, is een museum¹ opgericht door een verzamelaar. In Zwitserland zijn juweeltjes van deze volkskunst te vinden in het dorp Chateau d'Oex, midden in het dal Pays d'Enhaut. Met name de knipsels van Johann-Jakob Hauswirth (1808-1871) en Louis-David Saugy (1871-1953).

STIJLEN

Vroeger in Nederland knipte men heel fijn, in Zwitserland doet met dat nog steeds. Daar worden voornamelijk landschappen geknipt met ragfijne bomen en koeien, maar er zijn ook knippers die abstracter werken. In Polen maakt men grof werk met een schaapscheerderschaar en versiert dit met felgekleurd en glanzend sitzpapier. Bekend is het silhouet dat mensen knippen op een braderie of markt. In Nederlands zijn er een aantal silhouettisten die deze kunst beheersen. In bijvoorbeeld Parijs zijn knippers te vinden op het Place du Tertre.

WAT IS DE KOPEREN KNOP

Deze nieuwsbrief Beknopt besluit met de quote dat een museum meer is dan een verzameling voorwerpen. Bovenstaand titel, een vraagstelling, sluit hierop aan. Het is verleidelijk om hier als antwoord te geven dat dit (De Koperen Knop) een museum is... of een vroegere boerderij. Om op deze vraag een zinnig antwoord te kunnen geven moet je meer dan kijken, vooral zien. Meer dan kunnen lezen, vooral begrijpen. Meer dan kunnen aanschouwen, vooral inleven. De Koperen Knop is een cultuurhistorisch erfgoed dat de bezoekers meeneemt naar het ver-

leden, om te beleven hoe het heden is ontstaan. En dat daardoor dus een beetje een richting geeft aan hoe de toekomst eruit zou kunnen zien. Tot nu toe nogal abstract...

Laten we eens beginnen bij het begin. In 1988 werd de voormalige boerderij gekocht door acht zakenlieden. Met de bedoeling er een museum van te maken. Het was op dat moment een woonhuis (het voorhuis) met antiekzaak (het achterhuis) en een veevoederhandel (de bijgebouwen). Het pand stond te koop, omdat de toenmalige eigenaars het wat rustiger aan wilden gaan doen en een aantrekkelijke woning elders in het verschiep hadden. Iedereen die de vraagprijs ervoor over had, zou het kunnen kopen. Dus had het zomaar een tapijtboerderij kunnen worden. Of iets anders dat niet past bij een cultuurhistorisch rijksmonument.

Het werd in juni 1988 gekocht door een groep zakenlieden, die het 36 jaar later nog steeds in gezamenlijkheid bezitten. Zij wilden er een museum van maken. Ze wilden daarmee iets terugdoen voor de samenleving. De samenleving die hen de mogelijkheid had geboden een bloeiende onderneming op te bouwen. En ze wilden een voorbeeld zijn voor iedereen om een waardevol cultuurhistorisch pand voor het nageslacht in stand te houden. Aan iedereen die het hart op de juiste plek heeft zitten laten zien hoe je omgaat met wat je voorgeslacht heeft nagelaten. Iedereen die de waarde ervan (en dan juist niet de materiele waarde) weet in te schatten. Al 36 jaar lang heeft de Stichting Eigenaren van De Koperen Knop het pand in stand gehouden, op geheel eigen kosten onderhouden en om niet in gebruik gegeven aan de museumstichting. Dat is meer dan uniek. Net zo uniek als het feit dat de gezamenlijke eigenaren zich niet inhoudelijk met het museumbeheer bemoeien. Dat is een kwestie van afspraken maken en elkaar het vertrouwen geven. Prachtig!

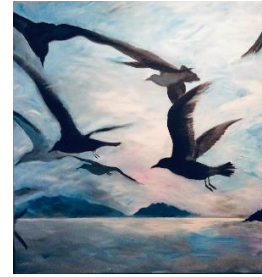
KOMENDE EXPOSITIES

VOGELS IN TREK

Vogels in soorten en maten. Met schilderijen, foto's en moderne kunst. Ook educatie en informatie: welke vogels er wonen en passeren. Waar ze heen trekken en waarom. Hoe ze de weg weten en zo lang kunnen vliegen.

14.09.2024 t/m 16.11.2024

KERSTGROEPEN

Een unieke en verrassende verzameling groepen en ook wat stallen van figuren uit het Bijbelverhaal rond de geboorte van Jezus. Een kerstexpositie voor het hele gezin, rond de genoeglijke decembermaand.

30.11.2024 t/m 18.01.2025

Meer informatie staat op de website van het museum: www.koperenknop.nl. Ook de bij een expositie georganiseerde extra activiteiten worden hier vermeld.

JAN VAN MUNSTER OVERLEDEN

Sinds jaar en dag staat er een bijzonder beeld bij het museum. Het heeft al op verschillende plaatsen gestaan en nu alweer enige tijd op het kleine stukje grasveld voor de smederij. Dat beeld heeft het museum ergens in het begin van haar bestaan cadeau gekregen van Herman van Hunnik, architect. Het heeft de naam vruchtbaarheid en is gecreëerd door Jan van Munster. Deze internationaal bekende beeldend kunstenaar is op 28 mei 2024 overleden. Jan van Munster is in Gorinchem geboren en getogen en is bij zijn leven geërd met belangrijke tentoonstellingen en ambitieuze opdrachten.

Gorcum is goed bedeed met onder meer de van ouds bekende dobbbers in het Paardenwater en de blauwe Plus-Min op de gevel van het voormalige stadhuis op de Grote Markt. De ingang van het theater de Nieuwe Doelen wordt gekarakteriseerd door de bijzondere licht objecten. Hopelijk worden deze met de grote beschilderde muur (van Sonia Rijnhout) gered van de ophan-den zijnde verbouwing. Ook tijdens het Symposium 2005 kon hij hier monumentale projecten realiseren zoals de Bain-Wave in de Duveltjesgracht en de kleuren cirkel op het Trias gebouw aan het Stadhuisplein.

Hij is bekend onder andere van zijn persoonlijke IK symbolen, vooral van de neon lichtobjecten, maar ook van diverse energieprojecten zoals bevroren en verhitte objecten, maar ook met zelfs het jaar suggestief op de hand ingebrand. Hij heeft de laatste jaren in de watertoren te Vlissingen (Oost-Souburg) gewerkt op het door hem ingerichte IK eiland met de Plus-Min galerie, ateliers en woonhuis.

In de volgende Beknopt vindt u informatie over de digitale cursus registratie en objectenbeheer en de schoningsactie om ongewenste kruiden en andere beplanting uit het erf te verwijderen.

COLOFON:

Redactie : Dick de Jong - publicist.
 Assistentie : Alida Ambachtsheer, Edith van der Hoogt-Drinkwaard, Anne-Marie Verhagen en anderen.
 Foto's : Alida Ambachtsheer, Dick de Jong, Ewoud Klop, Jaco van der Giessen, Evert van Lopik, John Tomey en anderen.

Voor deze uitgave zijn o.m. teksten van derden gebruikt. Als iemand meint dat hierbij de kopierechten zijn geschaad kan er contact worden opgenomen met de redactie.

AFMELDEN VOOR ONTVANGST: DIRECTIESECRETARIAAT@KOPERENKNOP.NL

MUSEUM DE KOPEREN KNOP
 het cultureel en historisch centrum in de alblasserwaard

Binnendams 6 | 3373 AD Hardinxveld-Giessendam | 0184-611366
www.koperenknop.nl | koperenknop@koperenknop.nl | bank nl93rabo0395001005
 open: di t/m vr 13-17 uur en za 11-17 uur | jul-aug ma 13-17 groepen afspraak

QUOTE: een museum is meer dan een verzameling voorwerpen